

ønske anderledes, naar man i det Hele taget finder, at den er god og brugelig, som den er, men det tror jeg gjælder særlig om Finantsloven. Naar man forlaster eller ikke kan blive enig om en almindelig Lov, har det den Folge, at der ingen ny Lov kommer, at den gamle Tilstand vedbliver at bestaa. Men Finantsloven skal jo bruges, vi skulle have en Bevillingslov, hvorefter der i det nye Finantsaar kan regjeres. Vi ere nødsagede til, og jeg tror, at det gjælder ikke blot om Landsstinget, men ogsaa om det andet Thing, at vise nogen Resignation for at opnaa Enighed om Finantsloven, og naar vi da finde, at de Feil, vi have søgt at paa-vise, ikke ere saaledes, at de nødvendiggiøre en Tilbageføndelse, synes jeg, at det er fuldstændig rigtigt, at man kan komme til det Resultat, tiltrods for disse Feil, at tilraade en Stadfæstelse. Vi mene dog, at man i ethvert Fald har naaet Udstilligt ved Nedføttelsen af et Udvalg. Det forekommer os, at det maatte være ønskeligt for Thinget at blive saa nøie som muligt kjendt med alle de Tvistepunkter, der findes i en Lov af den sammensatte Karakter som Finantsloven, og at det er ret naturligt, at man istedetfor at lukke Dinene i og tage Lovene, som den er, idet man tænker, at det er bedst ikke at tale for meget om den, gjør sig nøie bekendt med den, ser paa, hvad Godt og hvad Ondt den indeholder, og derefter tager sin Beslutning. Smidlertid, naar vi nu have tilraadet Thinget at vise denne Resignation, som det forekommer os at være i det foreliggende Tilfælde at vedtage Finantsloven uforandret, er det i den sikkre Forventning, at det andet Thing ved Udøvelsen af sin Bevillingsmyndighed ogsaa vil tage Hensyn til Ønsker, som røre sig heri Landsstinget, og ikke nøde Landsstinget til, meget ellers mod dets Ønske og Billie, atmege sit Samtykke til enkelte Bevillinger eller til Finantsloven i dens Helhed. Naar vi have tilladt os i vor Betænkning at fremhæve forskjellige Ønsker, saa tror jeg, at det vil finde sin naturlige Forklaring deri, at Landsstinget i det Hele taget kun gjør var-som Brug af det private Initiativ, og at det derfor kan være naturligt, naar der foreligger til Behandling et Lovforslag af saa indgribende Karakter i alle mulige Retninger, at Landsstinget saa benytter Veiligheden til at komme frem med Ønsker i forskjellige Retninger. Vi have tilladt os at fremdrage forskellige Ting, som vilde være til Lettelse for Kommunerne, idet vi finde, at de ere trykkede under de nuværende Forhold, og særlig Kjøbstæderne, hvis Tryk vistnok er stærkere end Landkommunernes. Vi have tilladt os at

fremkomme med Ønsker om forskjellige Forbedringer i Samførdelsmidlerne, om forskellige Forandringer til Fremme af Handelen ved Ansættelse af Konsuler, flere Gesandtskaber i Udlandet, om saa stort et Hensyn som muligt til den indenlandske Industri, vi have, kort sagt, søgt at ramme forskellige af de Punktter, som det synes os laa nærmest for. Det har været i saa Henseende ialtsald Udvalget en Tilfredsstillelse at høre, at de høitærede Ministre have stillet sig saa imødekommende ligeoverfor vore Ønsker, og jeg vil udtale det Haab, at de høitærede Ministres Overveielser ville lede til, at disse Ønsker kunne imødekømmes, og vi forvente sikkert, at de ærede Ministre ville tage alt muligt Hensyn til, hvad der er fremkommet fra vor Side. Hvis saa er Tilfældet, tror jeg dog, det bør udtales allerede nu, at disse to Dages Forhandlinger ikke have været resultatløse.

Da Ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 2—10 (se Tillæg C. Sp. 241—270)

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

1) Lovforslagets § 1 (se Tillæg C. Sp. 241—42)

vedtoges enstemmig med 49 St.

2) Lovforslagets Obergang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 49 St.

Formanden: Jeg gjør opmærksom paa, at jeg tænker at foretage 3die Behandling af Finantslovsforslaget paa Fredag, naturligvis under Forudføttning af Thingets Samtykke, da det er noget tidligere, end Forretningsordenen foreskriver. Det er imidlertid klart, at som Tidsforholdene stille sig, maa vi gaa hurtigt frem. Jeg nævner, at under Mødet er paa de Herrers Pladsen omdelt Betænkning fra Finantsudvalget over Forslag til Lov om Tilløgsbevilling. Denne Sag vil rimeligvis ogsaa komme for paa Fredag.